

Oslo Politidistrikt

5. november 2025

Anmeldelse av Therese Heggedal, Rikke Lassen, avdelingsleder Hanne Sofie Bjelland og direktør Kari Gitmark ved Oslo tingrett; lagdommere Ragnar Eldøy, Espen Lindbøl, Guro Hansson Bull, Anne Cathrine Haug-Hustad, Lisa Vogt-Lorentzen, Espen Sandvik, Håvard Holm, Marius Stub, Halvor Aas, Halvard Leirvik og Ingeborg Kristin Sunde ved Borgarting lagmannsrett; høyesterettsdommere Espen Bergh, Knut H. Kallerud, Kine Steinsvik, Ragnhild Noer, Erik Thyness, Inger Cecilie Østensen Berglund, Ingvald Falch og Christian Lund ved Høyesterett; påtalejurister Vilde Humlegård, Sturla Henriksbø, Christine Lundstein, Magnus Schartum-Hansen, Mikael Brekmo, Liv Hilde Nytrøen, Richard Beck Pedersen, Harald Holmsen, Håvard Kalvåg, Kristine Torp Johansen, Gracja Justyna Skallerud, Aud Kinsarvik Gravås, Ida Benedicte Engen, André Lillehovde van der Eynden, Beate Gangås og Runar Torgersen ved Oslo statsadvokatembeter/Spesialenheten for politisaker og Riksadvokaten; samt leder Peter Frølich (H) ved Kontroll- og konstitusjonskomiteen for hensynsløs atferd (§ 266), misbruk av offentlig myndighet (§ 171), grovt misbruk av offentlig myndighet (§ 172), trusler (§ 263), frihetsberøvelse (§ 254), grov frihetsberøvelse (§ 255), motarbeidelse av rettsvesenet (§ 157) og grov motarbeidelse av rettsvesenet (§ 158) i straffeloven.

Alliansen for rettighetsorientert ruspolitikk (AROD), anmelder herved dommer Therese Heggedal, Rikke Lassen, avdelingsleder Hanne Sofie Bjelland og direktør Kari Gitmark ved Oslo tingrett; lagdommere Ragnar Eldøy, Espen Lindbøl, Guro Hansson Bull, Anne Cathrine Haug-Hustad, Lisa Vogt-Lorentzen, Espen Sandvik, Håvard Holm, Marius Stub, Halvor Aas, Halvard Leirvik og Ingeborg Kristin Sunde ved Borgarting lagmannsrett; høyesterettsdommere Espen Bergh, Knut H. Kallerud, Kine Steinsvik, Ragnhild Noer, Erik Thyness, Inger Cecilie Østensen Berglund, Ingvald Falch og Christian Lund ved Høyesterett; påtalejurister Vilde Humlegård, Sturla Henriksbø, Christine Lundstein, Magnus Schartum-Hansen, Mikael Brekmo, Liv Hilde Nytrøen, Richard Beck Pedersen, Harald Holmsen, Håvard Kalvåg, Kristine Torp Johansen, Gracja Justyna Skallerud, Aud Kinsarvik Gravås, Ida Benedicte Engen, André Lillehovde van der Eynden, Beate Gangås og Runar Torgersen ved Oslo statsadvokatembeter/Spesialenheten for

politisaker og Riksadvokaten; samt leder Peter Frølich (H) ved Kontroll- og konstitusjonskomiteen for hensynsløs atferd i henhold til straffeloven § 266, misbruk av offentlig myndighet i henhold til straffeloven § 171, grovt misbruk av offentlig myndighet i henhold til straffeloven § 172, trusler i henhold til straffeloven § 263, frihetsberøvelse i henhold til straffeloven § 254, grov frihetsberøvelse i henhold til straffeloven § 255, motarbeidelse av rettsvesenet i henhold til straffeloven § 157 og grov motarbeidelse av rettsvesenet i henhold til straffeloven § 158.

Bakgrunn for saken

Saken stammer fra sivil ulydighet-aksjoner gjennomført av AROD i perioden 2021–2024, der vi brakte cannabis til Politihuset i Oslo og åpnet en cannabiskafé på Bislett for å belyse blindsoner i norsk ruspolitikk. Dette resulterte i Oslo tingretts dommer av 14.06.2022 ([22-005490MED-TOSL/05](#)) og 05.12.2024 ([24-107565MED-TOSL/01](#)), som er bestridt fullt ut. Fordi jurister ikke vil bygge integritet, er rettssystemet i overgrepets tjeneste og politiet har tidligere mottatt informasjon som knytter de anmeldte til et varig og systematisk angrep mot sivilbefolkningen:

- [Anmeldelse av Kriminalomsorgen \(02. november 2025\)](#): Anmeldelse mot Eline Furustøl, Margrethe Høstbjør, Leonora Lie og andre for hensynsløs atferd, misbruk av myndighet, trusler og frihetsberøvelse.

Som dokumentert, er anmeldelsen del av et større prosjekt der AROD plasserer ansvar for systematiske menneskerettighetsbrudd i norsk ruspolitikk. I 60 år har ekstremister i maktposisjoner tatt seg til rette på bekostning av samfunnets svakeste grupper, og vi har samlet tilstrekkelig bevis for å bringe saken til Den internasjonale straffedomstolen (ICC) og få Norge dømt for forbrytelser mot menneskeheten. Ikke bare er det 30 år siden Johs. Andenæs advarte om at ettertidens dom ville bli vond å bære, men 200 års rettshistorie er rasert fordi jurister har vært mer opptatt av maktmidler og budsjetter enn rettssikkerhet. Prioritering av styringsjuss har ført til vilkårlig forfølgelse og svikt i ledelse som plager nasjonen, og denne anmeldelsen er siste mulighet for norske myndigheter til å ta ansvar for rettsløshet på rusfeltet.

Siden 2008 har tjenestepersoner tilknyttet Politiet i Oslo og Innlandet, Riksadvokaten, Hedmark og Oppland statsadvokatembeter, Oslo statsadvokatembeter, Sør-Østerdal tingrett, Eidsivating lagmannsrett, Oslo tingrett, Borgarting lagmannsrett og Høyesterett satt grunnloven til side for å beskytte forbudet mot konstitusjonell kontroll. En ruspolitikk basert på feilaktige premisser fortsetter fordi jurister i straffesakskjeden saboterer et effektivt rettsmiddel, og motstanden mot avklaring er så sterk at Kari Gitmark, direktør for Oslo tingrett, har politianmeldt ARODs leder for hensynsløs atferd og motarbeidelse av rettsvesenet. Heldigvis har politiet tjenestepersoner som fungerer som en motvekt til slik ukultur. Etterforsker Aurora Gøbel og påtaleansvarlig jurist Cornelia Pauline Stenumgaard Hvidsten har henlagt Oslo tingretts anmeldelse etter bevisets stilling, fordi etterforskning har avdekket at AROD forsvare prinsipper som må veie tungt om en liberal rettsstat skal bestå (ref. 16665977 90417/24-201). Dommer Rikke Lassen er beviselig «korrupt», «inkompetent» og «en slange som vrir seg», og politiet må ta trusselen mot rettsstaten på alvor.

Ettersom stadig flere land regulerer cannabis for å beskytte folkehelsen, kan ingen ta for gitt at forbudet oppfyller et legitimt formål. I stedet er det klart at de anmeldte utgjør en trussel mot rettssikkerheten, og offentlig panikk videreføres fordi dommere som Therese Heggedal, Rikke Lassen, Ragnar Eldøy, Espen Lindbøl, Guro Hansson Bull, Anne Cathrine Haug-Hustad, Lisa Vogt-Lorentzen, Espen Sandvik, Håvard Holm, Marius Stub, Halvor Aas, Halvard Leirvik, Ingeborg Kristin Sunde, Espen Bergh, Knut H. Kallerud, Kine Steinsvik, Ragnhild Noer, Erik Thyness, Inger Cecilie Østensen Berglund, Ingvald Falch og Christian Lund ikke vil gjøre jobben sin. Det var disse juristenes ansvar å bygge integritet i lovverket etter 60 års ukontrollert maktbruk. To ganger de siste 20 årene har lovgiver avvist utredninger som avdekket det manglende grunnlaget for straff, men samtlige har stilt seg bak forbudet og sviktet ansvar for rettsutvikling ved å vise til HR-2022-731-A som en autoritet. Høyesterett svikter i denne dommen ansvar for forfulgte grupper ved å anta et legitimt formål basert på politisk flertall. Så lenge HR-2022-731-A forblir ubestridt, vil domstolenes uavhengighet være truet av politisk spill, men påtalejurister som Vilde Humlegård, Sturla Henriksbø, Christine Lundstein, Magnus Schartum-Hansen, Mikael Brekmo, Liv Hilde Nytrøen, Richard Beck Pedersen, Harald Holmsen, Håvard Kalvåg, Kristine Torp Johansen, Gracja Justyna Skallerud, Aud Kinsarvik Gravås, Ida Benedicte Engen, André Lillehovde van der Eynden og Runar Torgersen har ikke vernet om Grunnloven eller dens krav. Domstolene går videre uten prinsippene som bygger en rettsstat, fordi disse juristene ikke tar tak i en trussel mot rettssikkerheten. Gang på gang har de heller henlagt anmeldelser enn å begynne prosessen med å få ruspolitikken vekk fra et konstitusjonelt sidespor – til tross for at det siste er deres ansvar.

Det er vanskelig å overdrive skaden som slik ukultur har gjort. Institusjonene som er satt til å forvalte voldsmonopolet kan ikke bygge tillit uten prinsipiell grunn, men i 18 år har påtalemyndigheten og domstolenes troverdighet blitt rasert på grunn av jurister som foretrekker panikk fremfor fornuft. Var det ikke for seriekoblet ansvarspulverisering ville Norge ha begynt prosessen med å reformere utdatert lovverk, men Peter Frølich og Kontroll- og konstitusjonskomiteen [sørger](#) for at Stortingets kontrollfunksjon er satt ut av spill. Påtalejurist Harald Holmsen sørger fra politiets side for at Frølich ustraffet kan sette krigsprofitørers interesser foran folkets, og slik videreføres et varig og systematisk angrep mot sivilbefolkningen. Samtlige involverte i dette komplottet anmeldes derfor for hensynsløs atferd i henhold til straffeloven § 266, misbruk av offentlig myndighet i henhold til straffeloven § 171, grovt misbruk av offentlig myndighet i henhold til straffeloven § 172, trusler i henhold til straffeloven § 263, frihetsberøvelse i henhold til straffeloven § 254, grov frihetsberøvelse i henhold til straffeloven § 255, motarbeidelse av rettsvesenet i henhold til straffeloven § 157 og grov motarbeidelse av rettsvesenet i henhold til straffeloven § 158.

Handlingen består i at de anmeldte har satt Norges rettstradisjon 200 år tilbake ved å forkaste klager, henlegge anmeldelser, nekte prøvelsesrett, beskytte en ruspolitikk uten konstitusjonell legitimitet fra kontroll, og insistere på fullbyrding av dommer og vedtak som mangler konstitusjonell legitimitet, vel vitende om at dette viderefører systematiske krenkelser av menneskerettigheter og rettsstatens prinsipper. Dette utgjør en skremmende og plagsom opptreden som krenker befolkningens fred og trygghet, misbruker offentlig myndighet mot bedre vitende, ugyldiggjør legitim rettighetskamp, og resulterer i ulovlig frihetsberøvelse ved

å fengsle borgere uten hensyn til dokumenterte straffefrihetsgrunner. De anmeldte har alle bidratt til å ugyldiggjøre Grunnlovens § 89, prioritere styringsjuss på bekostning av rettighetsjuss, og opprettholde et varig og systematisk angrep mot sivilbefolkningen, som tilfredsstiller kriteriene for et angrep under Roma-statuttet art. 7 for Den internasjonale straffedomstolen (ICC). Dette er dokumentert i ARODs arbeid, inkludert verk som "[Human Rising](#)" (2020), "[Sannhet og Forsoning](#)" (2024) og filmer som "[Mikalsen v Norway: Moving a Nation Forward](#)" (2023) og "[Requiem for the Rule of Law](#)" (2025). AROD samarbeider med Europarådet for å avdekke denne rettsløsheten, og vi har varslet at involverte tjenestemenn vil inkluderes i en klage til Den internasjonale straffedomstolen (ICC) for krenkelser som tilfredsstiller kriteriene for et varig og systematisk angrep på sivilbefolkningen.

For å underbygge dette, finner politiet vedlagt en sjekkliste som viser hvordan ruspolitikken utgjør et systematisk angrep mot sivilbefolkningen. Denne sjekklisen er basert på dokumentert svikt i rettssikkerheten siden 2008, som vist i korrespondanse med Europarådet og nasjonale utredninger. Den kobler rusforbudet til kriteriene for et systematisk angrep mot sivilbefolkningen (jf. Roma-statuttet art. 7 for ICC) og viser fallhøyden ved å prioritere styringsjuss over rettighetsjuss.

Spørsmål	Forventet svar	Forklaring og konsekvenser for rettssikkerhet og sivilbefolkning
Har jurister i over 30 år bestridt forbud og gjør utredninger klart at straff er uforenelig med strafferettens prinsipper?	Ja	Siden 1960-tallet har jurister pekt på forbudets ineffektivitet og uforholdsmessighet. Se Dichter (Marijuana and the Law, 1968), Bonnie and Whitebread (The Forbidden Fruit and the Tree of Knowledge, 1970), John Kaplan (Marijuana: The New Prohibition, 1971), Wisotsky (Beyond the War on Drugs, 1990), Duke and Gross (America's Longest War, 1993), Johs Andenæs (Liberalising av Narkotika? 1994). Utredninger som NOU 2002:4 og NOU 2019:26 anbefaler avkriminalisering grunnet høye kostnader og manglende effekt. Se Prop. 92 L (2020–2021)
Er fagansvar ivaretatt og utredninger fulgt opp med mindre inngripende tiltak?	Nei	I over 60 år har Justisdepartementet unnlatt å vurdere alternativer, i strid med proporsjonalitetsprinsippet (EMK art. 8). Nedprioritering av rettighetsjuss fører til konstitusjonell krise, der domstoler ignorerer plikten til prøvelse, noe som befester rettsløshet og kollektivt traume. Konsekvens: Systematisk misbruk av makt (EMK art. 18), krenkelse av autonomi (art. 8) og frihet (art. 5), med potensial for ICC-ansvar under Roma-

		statuttet art. 7 for varig angrep på sivilbefolkningen.
Er domstolenes uavhengighet truet hvis forbud beskyttes mot prinsipiell kritikk?	Ja	Uavhengighet forutsetter villighet til å utfordre straffelov. HR-2022-731-A ofrer rettssikkerheten ved å anta legitimt formål basert på politisk flertall, og nektelse av prøvelsesrett i ARODs sak viser bias. Konsekvens: Rettsløshet og videreføring av en kur verre enn sykdommen. Se NOU 2020:11 (Utredning fra Domstolkommisjonen); Sannhet og Forsoning vol. 1 (Høyesteretts svikt); EMD-klage .
«Folkehelse» er begrunnelsen, men rapporter bekrefter at ruspolitikken har store negative konsekvenser. Når politikken videreføres til tross for manglende måloppnåelse, kan andre formål motivere forbud?	Ja	Nixons rådgiver John Ehrlichman innrømmet at "krigen mot narkotika" ble brukt til å kriminalisere anti-krigsbevegelsen og svarte amerikanere for politisk gevinst. Anna Paulina Luna uttalte på Joe Rogan Experience (episode #2365, august 2025) at regjeringen har "lots of problems that gov does not want to fix but fundraise against", noe som tyder på at forbudet fungerer som tenkt: Det splitter samfunnet og muliggjør en evig "krig for fred" for å opprettholde makt og budsjetter. Konsekvens: Et systematisk angrep mot sivilbefolkningen via misbruk av myndighet (EMK art. 18), der de anmeldte bidrar ved å prioritere styringsjuss og blir ansvarlige for videreføring av politisert undertrykkelse.
Er ruspolitikken sentral i et maktspill som svekker åpne samfunn og demokratiske institusjoner?	Ja	Etterretningstjenester og elite nettverk tiltrettelegger for narkotikahandel gjennom samarbeid med karteller. Dette mønsteret er dokumentert i over 100 år (Human Rising 2020, del 3) og større hvitvasking røres ikke av myndighetene. Symbiose mellom stat og kartell svekker rettsstaten, nærer lyssky elementer, og fører til et varig angrep mot sivilbefolkningen (Roma-statuttet art. 7), med brudd på EMK art. 6 (rettferdig rettergang); de anmeldte forsterker dette ved å ignorere systemisk svikt.
Er krigen mot narkotika (som krigen mot terror og	Ja	Krigen mot narkotika er bygget på overdimensjonerte fiendebilder, som Nixons

kommunisme) avhengig av overdimensjonerte fiendebilder, og et ideelt redskap for imperie- og kontrollambisjoner?		rådgiver innrømmet ble brukt til å kriminalisere opposisjon (hippier og svarte). Historien om forbudet viser at det fungerer som et redskap for imperieambisjoner ved å rettferdiggjøre militarisering, massefengsling og kontroll. Offentlig panikk og tabuer hindrer adresse av krenkelser, splitter samfunnet og opprettholder evig krig for makt/budsjetter. Etterretning opererer i gråsoner (jf. Human Rising), med destruktiv dynamikk hvor åpne og demokratiske samfunn rases. Konsekvens: Et varig angrep mot sivilbefolkningen (Roma-statuttet art. 7), undergraver rettsstaten og EMK art. 5/8.
Er de anmeldte del av et apparat som har beskyttet maktmidler, budsjetter, og prestisje ved å sette Grunnloven til side?	Ja	Overflatebegrunnelser opprettholder straff og siden 2008 er prøvelsesrett (Grunnlovens § 89) holdt tilbake av jurister som prioriterer styringsjuss, noe Rolleforståelsesutvalget (NOU 2023:2) beskriver som systemisk problem. Dette truer domstolenes uavhengighet, undergraver Grunnloven §§ 98 (likhet) og 102 (privatliv), og åpner for ICC-ansvar for medvirkning til krenkelser. 200 års rettstradisjon er tilsidesatt av jurister som beskytter forbudet mot konstitusjonell kritikk, som i Mikalsen v. Norway (ECtHR 2012, 2023, 2024), der saker avvises uten vurdering, hvilket foster impunitet og undergraver Norge som rettsstat. De anmeldte viderefører dette, og blir ansvarlige for et varig og systematisk angrep mot sivilbefolkningen.
Hvis politiet ikke sørger for korrekt påtale, er konsekvensene for rettsstaten katastrofale?	Ja	Ruspolitikken har ført til 1 million straffereaksjoner uten å nærme seg et "narkotikafritt samfunn", som Johs. Andenæs advarte om i 1994. Siden er fagansvar sviktet, hundretusener har lidd fordi staten har tviholdt på en kur verre enn sykdommen, og et systematisk og langvarig angrep mot samfunnets mest sårbare grupper har forverret folkehelsen og svekket statens autoritet. Brudd på EMK art. 13 (effektivt rettsmiddel) opprettholder rettsløshet, og 60 års ukontrollert maktbruk aktualiserer EMK art. 18

		(misbruk av begrensninger), med "democratic backsliding" som truer Europarådets demokratiske pakt. De anmeldte bidrar til dette ved å svikte rettssikkerhet, og må holdes ansvarlige for et systematisk angrep mot sivilbefolkningen.
--	--	---

Beskrivelse av den straffbare handlingen

Sjekklisten kobler ruspolitikken til systematiske angrep mot sivilbefolkningen og understreker konstitusjonell fallhøyde for de anmeldte. Til tross for ARODs detaljerte søknader, klager og anmeldelser har de anmeldte forkastet dem uten tilstrekkelig begrunnelse, og videreført et varig og systematisk angrep mot sivilbefolkningen. Straff uten grunnlag er ikke bare uakseptabelt, men basis for enhver politistat og utgjør:

1. Hensynsløs atferd (straffeloven § 266): De anmeldtes opptreden er skremmende og plagsom, da kravene om soning, henleggelse og avslag opprettholder rettsløse tilstander og krenker privatlivets fred. Det er en stor psykisk påkjenning å motta slike vedtak, som tilsvarer en endeløs byråkratisk undertrykkelse uten reell rettssikkerhet. De anmeldte vet, eller burde vite, at Kriminalomsorgen, domstolene, påtalemyndigheten og Kontroll- og konstitusjonskomiteen brukes som brikker for å hindre motstand mot en ruspolitikk som undertrykker cannabisbrukere. Internasjonalt har byråkrater innrømmet at "krigen mot narkotika" ble startet for å kue befolkningen, og undertrykkelsen fortsetter i Norge via nedprioritering av rettighetsjuss. Årlig straffes rundt 20.000 borgere for handlinger som er lovlig regulert i stadig flere land, og til enhver tid sitter et tusentalls innesperret på grunn av manglende vern. De anmeldte har personlig ansvar for hver skjebne; uten misbruk av maktmidler ville ikke ikke-voldelige borgere fylle fengslene. Isteden ville myndighetene initiere reversering av 60 års feilpolitikk, og de anmeldte er ansvarlige for videreføring av kollektivt traume.
2. Misbruk av offentlig myndighet (straffeloven § 171) og grovt misbruk av offentlig myndighet (straffeloven § 172): Som offentlige tjenestepersoner utøver de anmeldte myndighet mot bedre vitende ved å grovt bryte tjenesteplikt. De tar overlagt del i et angrep mot sivilbefolkningen ved å prioritere styringsjuss på bekostning av rettssikkerheten. Ingen trussel er større mot rettsstaten enn dem som i sitt daglige virke underminerer prinsippene som en liberal rettsstat bygger på. Samtlige har vist at de står med tyranniet når det gjelder – et grovt misbruk av stilling for å beskytte en feilaktig politikk, med særlig skjerpene omstendigheter gitt det systematiske og langvarige omfanget.
3. Trusler (straffeloven § 263): Vedtakene, henleggelsene og dommene truer med fengsling basert på rettsløshet som er egnet til å fremkalle alvorlig frykt. Dette sikter på å knuse rettighetskampen på rusfeltet og fungerer som trusler for å tvinge aksept av et urettmessig angrep på sivilbefolkningen.

4. Frihetsberøvelse (straffeloven § 254) og grov frihetsberøvelse (straffeloven § 255): Ved å vektlegge styringsjuss på bekostning av rettighetsjuss, viderefører de anmeldte offentlig panikk og systemiske krenkelser. Siden prøvelsesretten ble gjort gjeldende i Sør-Østerdal tingrett i 2008 er hundretusenvis av straffereaksjoner konstitusjonelt omstridt; det er denne usikkerheten AROD begår sivil ulydighet for å avklare, men de anmeldte har alliert seg med tyranniet slik at straffemaskineriet kan fortsette. Dette er ulovlig frihetsberøvelse, og grovt fordi det er systematisk, involverer offentlig myndighet, og rammer en stor befolkningsdel (60% av innsatte i rusrelaterte saker). Grov frihetsberøvelse straffes med inntil 10 år, gitt planlagt og langvarig karakter som rammer sårbare grupper. I tillegg bør det vurderes brudd på internasjonale rammeverk, som EMK art. 5 (rett til frihet og sikkerhet), art. 8 (rett til privatliv), art. 13 (effektivt rettsmiddel) og art. 18 (misbruk av begrensninger), samt Roma-statuttet art. 7 (forbrytelser mot menneskeheten gjennom systematisk angrep mot sivilbefolkningen).
5. Motarbeidelse av rettsvesenet (straffeloven § 157) og grov motarbeidelse av rettsvesenet (straffeloven § 158): De anmeldte har ved vold, trusler, skadeverk eller annen rettsstridig atferd av en viss alvorlighet søkt å påvirke, hindre eller motarbeide rettsvesenet i dets virksomhet, herunder ved å nekte prøvelse av bevis for straffefrihetsgrunner og henlegge anmeldelser som avdekker systemisk svikt. Dette utgjør en direkte motarbeidelse som undergraver rettsstatens funksjon, og er grovt gitt det systematiske omfanget og konsekvensene for borgernes rettssikkerhet, med strafferamme inntil 10 år for grov overtredelse.

De anmeldte er alle informert om at dommene mangler statsautoritet og viderefører undertrykkelse. På deres vakt er myndighetene et redskap i tyranniets tjeneste, og AROD ber politiet etterforske umiddelbart og ta ut tiltale. Dette er nødvendig for å beskytte rettssikkerheten og hindre videre misbruk av makt. Den ukultur som Rolleforståelsesutvalget påpekte, fortsetter fordi de anmeldte ikke gjør jobben sin; ringvirkningene sprer utrygghet hos befolkning og myndighet mens den konstitusjonelle fallhøyden øker, og politiet må rette opp i større skade eller ta ansvar som del av problemet. Dette er siste sjanse før ICC-klage mot samtlige involverte.

Med hilsen,

A handwritten signature in black ink that reads 'Roar Mikalsen'.

Roar Mikalsen

Leder for Alliansen for rettighetsorientert ruspolitikk